USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **M. P.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2017, č. j. MPSV-2017/154560-912, sp. zn. SZ/MPSV-2017/124737-912, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 8. 2018, č. j. 42 Ad 27/2018 – 13,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 8. 2018, č. j. 42 Ad 27/2018 – 13 (dále jen „napadené usnesení“). Tímto usnesením byla odmítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2017, č. j. MPSV-2017/154560-912, jímž bylo zrušeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky, pobočka v Příbrami, ze dne 25. 5. 2017, č. j. 15654/2017/CER, které stanovilo, že se stěžovatelce podle § 21 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, od března 2017 přiznává příspěvek na živobytí ve výši 309 Kč měsíčně.

[2] Jelikož stěžovatelka spolu s kasační stížností nepředložila plnou moc udělenou advokátovi, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 9. 10. 2018, č. j. 2 Ads 307/2018 - 15 (dále jen „usnesení“), aby ve lhůtě 15 dnů předložila plnou moc udělenou advokátovi nebo prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie. Současně ji poučil, že povinné zastoupení nebo vysokoškolské právnické vzdělání je dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jednou z podmínek řízení a soud kasační stížnost odmítne, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo nebyl přes výzvu soudu odstraněn. Dostalo se jí též poučení, že podle § 35 odst. 9 ve spojení s § 120 s. ř. s. může požádat o

ustanovení zástupce z řad advokátů. Předmětné usnesení nebylo možné stěžovatelce řádně doručit, stejně jako zasílanou písemnost vložit do schránky a o tomto zanechat výzvu. Usnesení proto bylo dle § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s., vyvěšeno dne 19. 10. 2018 na úřední desce Nejvyššího správního soudu, doručeno pak toto usnesení bylo stěžovatelce fikcí 10 dnů po vyvěšení na úřední desce, tj. 29. 10. 2018. Lhůta stanovená stěžovatelce Nejvyšším správním soudem k doložení právního zastoupení činila 15 dní, marně proto uplynula 13. 11. 2018.

[3] Předpokladem pro meritorní posouzení kasační stížnosti a přezkum rozsudku krajského soudu ve věci samé je osvědčení existence řádného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatelka může podat žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, pokud jsou u ní předpoklady, aby byla osvobozena od soudních poplatků (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Taková situace však v této věci nenastala. Stěžovatelka (ač byla o takové možnosti poučena) nepožádala o ustanovení zástupce.

[4] Požadavek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je v souladu se zákonem i judikaturou Nejvyššího správního soudu. Například v usnesení ze dne 24. 1. 2005, č. j. 2 Afs 77/2004 – 85, zdejší soud zdůraznil, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem. Proto soudní řád správní upravuje v § 105 odst. 2 s. ř. s. požadavek na kvalifikované právní zastoupení fyzických či právnických osob s ohledem na nezbytnost garantované profesní právní erudice zástupce. Ústavní soud shledal v usnesení ze dne 14. 9. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 43/2000, č. 32/2000 Sb. ÚS, zákonnou úpravu povinného zastoupení advokátem pro vybrané typy řízení v souladu s ústavním pořádkem České republiky. I když se řízení před Ústavním soudem týkalo § 241 odst. 2 věty druhé o. s. ř., jde o ustanovení obdobné § 105 odst. 2 s. ř. s. Rovněž v usnesení ze dne 3. 12. 1998, sp. zn. III. ÚS 229/98, Ústavní soud vyslovil, že povinné zastoupení žalobce advokátem má zajistit rovnost účastníků tohoto řízení tak, aby žalobce nebyl proti žalovanému správnímu orgánu znevýhodněn v důsledku neznalosti zejména procesních právních předpisů.

[5] Je tedy možné uzavřít, že přes výzvu a poučení o důsledcích jejího nesplnění stěžovatelka nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, nedoložila právnické vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. ani nepožádala o ustanovení zástupce soudem. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení vyplývá z § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. listopadu 2018

JUDr. Miluše Došková

předsedkyně senátu